

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.85/2017/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2017. év május hó 25. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 4.B.77/2016/35. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 10.000.- forint (tízezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Budapest Környéki Törvényszék 4.B.77/2016/35. számú, 2017. január 27. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat a Btk. 160. § (1) bekezdése szerinti emberölés büntette miatt 7 év - börtönben végrehajtandó - szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításáról a kiszabott büntetésbe, a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követően, valamint a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és a védője jelentettek be fellebbezést. A vádlott az ok megjelölése nélkül, védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan téves minősítés és a büntetés enyhítése végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.852/2016/3. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, eleget tett az ügyfelderítési és az indokolási kötelezettségének is. A vádlott bűnösségére okszerűen vont következtetést, helyesen vette el jogos védelmi helyzetét, és az erős felindulásban elkövetett privilegizált emberölés alakzatát is. Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülmények kellő feltárása mellett megfelelő büntetést szabott ki, amelynek további enyhítését nem tartotta indokoltnak.

Az ügyészség a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén nem képviseltette magát.

A másodfokú bíróság előtt a vádlott védője a fellebbezését a bejelentettel egyezően tartotta fenn. Elsősorban jogos védelemre, másodlagosan erős felindultságra hivatkozott, de végső soron az

enyhítő körülmények felsorolásával a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Az indítvány érveit az elsőfokú eljárásban elhangzott perbeszédre alapította.

A vádlott az utolsó szó jogán továbbra is a jogos védelmi helyzetére hivatkozott és megismételte védekezését. Abban érezte hibásnak magát, hogy nem értesítette időben a hatóságot.

A védelmi fellebbezések nem voltak alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint teljes körben felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ügy eldöntése szempontjából releváns és mind a ténybeli, mind a jogi megítélést megalapozó bizonyítékokat beszerezte, és a tárgyalás anyagává tette. Maga is kirendelt szakértőt a nyomozás során beszerzett szakvélemények további kiegészítése végett és a részletes bizonyítási eljárás eredményét irathűen rögzítette az ítéletben, a bizonyítékokat felsorolta és értékelési körébe vonta. A vádlott ténybeli beismerő vallomást tett, azonban jogos védelemre hivatkozott, mivel maga is sérülést szenvedett el a sértettől, de ezt megelőzően a sértett az élettársát is bántalmazta, akit a vádlott meg kívánt védeni.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási anyag logikus értékelése és mérlegelése alapján megalapozott tényállást állapított meg, amely a másodfokú eljárásban is irányadó volt. A vádlott ténybeli beismerő vallomást tett a bántalmazásról és arról, hogy a sértett ennek következtében vesztette el az életét. A tényállásból nem lehet következtetést vonni a vádlott jogos védelmi helyzetére, mivel a vádlott fizikai erőfölényben volt a sértettel szemben, annak támadását elhárította, a sértett feje koppant a földön és a nála lévő kést elejtette. A vádlott tehát elhárította a támadást és leszerelte a támadót, sem ő sem más nem volt veszélyben. Időben ezt követően „törte ki a sértett gígját”- ahogy ezt maga megfogalmazta az eljárásban.

Ekkorra már nem kellett tartania a sértett támadásától, és a sértett azt nem is folytatta, nem is volt abban a helyzetben, hogy folytathatta volna. A másodfokú bíróság nem tudta értelmezni a nyilvános ülésen elhangzott védőbeszédet, miszerint a sértett késsel támadott és a vádlott késsel védte meg magát. A vádlottnak már nem kellett védekezni, de kés sem volt nála, a támadás elhárítása és a támadó leszerelése után oltotta ki a sértett életét.

Az elsőfokú bíróság részletesen és behatóan foglalkozott a jogos védelmi helyzettel és az elvetés körében kifejtett érveit az ítéltábla osztotta. Foglalkozott azzal, hogy a vádlott élettársa a vádlott megérkezésekor már nem volt fenyegetett helyzetben, ezért az ő védelme nem tette szükségessé a vádlott fellépését. Azt is helyesen értékelte, hogy a sértett támadásával szemben arányos és szükséges védekezés volt a kéz éllel való leütése, de a sértett a földre kerülése után felhagyott a támadással, nem nyúlt a kezéből kiesett késért, nem állt ellen, a koponya földhöz csapódásával eszméletét is veszthette. A vádlott legyűrte és erőfölénybe került. A jogtalan támadás véget ért, a sértett a földön hevert, és ekkor törte el a vádlott a sértett gégeporcát. Ilyen körülmények mellett már fel sem vetődhet a jogos védelmi helyzet, nem volt elhárítandó támadás, a vádlott a gégeporc eltörése előtt már a sértetten térdelt.

Hasonlóan logikus és alapos érveket hozott fel az elsőfokú bíróság az erős felindulás értékelése kapcsán. A vádlott cselekménye indulati volt, de az eset összes körülményeit együtt értékelve nem volt a tudata olyan beborult és elhomályosult állapotban, amely okot adna az erős felindultság megállapítására.

Az elsőfokú bíróság jogi érvei helyesek, azt a másodfokú bíróság is osztotta.

Az elsőfokú bíróság a helyesen értékelte a bűncselekményt emberölés büntettként. A büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító tényezőket feltárta, az ítéletben felsorolta és tette a büntetés szabott ki. Az 5- 15 évig terjedő büntetési tételkereten belül az alsó határ közelében kiszabott mérték törvényes, mert kellően kifejezi a vádlott és az elkövetett bűncselekmény társadalmi veszélyességét, egyben alkalmas a büntetési célok megfelelő érvényre juttatására. A sértett közrehatása jelentős volt, és ezt kellően kifejezte az elsőfokú bíróság a középérték alatt maradó büntetés kiszabással. Az elsőfokú ítéletben értékelést kaptak a másodfokú eljárásban a védő által hivatkozott enyhítő körülmények, a büntetés további enyhítésére nem volt törvényes ok és nem is volt szükséges. A 7 év szabadságvesztés alkalmas a büntetési célok biztosítására a vádlottal szemben.

Helyesen rendelkezett az elsőfokú bíróság a büntetés végrehajtásának fokozatáról, a feltételes szabadságról, és a járulékos kérdésekben is törvényes döntést hozott, ezért ezeket nem érintette az ítéltábla.

A vádlott által előzetes letartóztatásban eltöltött idő továbbmenő beszámításáról az ítéltábla rendelkezett és kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költség megfizetésére is a Be. 381. § (1) bekezdése alapján.

A végzés ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 386. § (1) bekezdése kizárja.

Budapest, 2017. év május hó 25. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

. Vincze Piroska s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 4.B.77/2016/35. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.85/2017/5. számú határozata folytán jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. év május hó 25. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő